

En el restaurante. Wyrażenia używane w dialogach w restauracji. Opisywanie potraw

Agata Rodak

Scenariusz lekcji

Poradnik metodyczny do programu nauczania języka hiszpańskiego dla III etapu edukacyjnego liceum ogólnokształcącego i technikum nauczanego jako drugi język obcy nowożytny (III.2.0)

opracowany w ramach projektu:

„Tworzenie zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Redakcja merytoryczna: Beata Luc, Renata Rychlicka
Redakcja językowa i korekta: Eduexpert sp. z o.o.
Projekt graficzny i projekt okładki: Eduexpert sp. z o.o.
Redakcja techniczna i skład: Eduexpert sp. z o.o.

Weryfikacja i odbiór niniejszej publikacji: Ośrodek Rozwoju Edukacji w Warszawie

w ramach projektu: *Weryfikacja i odbiór zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy*

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa

ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl

Poziom edukacyjny:

III etap edukacyjny, język hiszpański od podstaw, III.2.0 Język obcy nowożytny nauczany jako drugi (drugi język obcy nowożytny od początku w klasie I)

Temat zajęć:

En el restaurante. Wyrażenia używane w dialogach w restauracji. Opisywanie potraw.

Klasa, czas trwania zajęć:

II, 45 minut

Cele ogólne:

- utrwalenie użycia i odmiany czasowników związanych z jedzeniem i codziennymi czynnościami;
- omówienie wyrażen dotyczących zamawiania dań;
- rozwijanie słownictwa związanego z opisywaniem potraw;
- podsumowanie użycia czasowników w dialogach w restauracji.

Cele operacyjne

Uczeń:

- zna odmianę i poprawne użycie czasowników związanych z jedzeniem i codziennymi czynnościami;
- rozumie i używa wyrażen dotyczących zamawiania dań;
- opisuje potrawy;
- stosuje poprawnie czasowniki: *recomendar, traer, desear*.

Metody i techniki nauczania:

- metoda komunikacyjna;
- podejście międzykulturowe;
- metoda audiolingwalna (powtarzanie napisu ¿*Dónde cenamos hoy? en el restaurante* z grafiki);
- metoda reagowania całym ciałem;
- analiza materiału słuchowego – w zadaniu na uzupełnienie luk w tekście dialogu w restauracji;
- metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (tłumaczenie tekstu dialogu w restauracji);
- metoda dramy;
- analiza materiału graficznego – w zadaniu na tłumaczenie na podstawie grafiki nazwy dań;
- praca z tekstem.

Formy pracy:

- praca indywidualna;
- praca w parach;
- praca w grupach.

Środki dydaktyczne:

- materiały autorskie: grafika z napisem: ¿*Dónde cenamos hoy?*, menu w restauracji;
- materiał audio;

- tekst dialogu z podręcznika;
- grafika dań z zasobów internetu.

OPIS PRZEBIEGU ZAJĘĆ

Część wstępna

- Nauczyciel wita się z uczniami, zapowiada, że zaczynamy od powtórki czasowników związanych z codziennymi czynnościami i z jedzeniem (*desayunar, merendar, almorzar, cenar*). Prosi uczniów, by wstali, zorganizowali wokół siebie bezpieczną przestrzeń. Następnie nauczyciel przeciąga się i mówi: *me despierto*. Uczniowie powtarzają ruch i czasownik za nauczycielem. Wykorzystana zostaje metoda reagowania całym ciałem.
- Nauczyciel wymienia kolejne formy 1. osoby liczby pojedynczej czasowników związanych z codziennymi czynnościami i jedzeniem (zgodnie z kolejnością wykonywania ich w ciągu dnia). Każdej formie czasownika towarzyszy ruch. Następnie powtarza te same czasowniki trochę szybciej. Za trzecim razem wykonuje tylko ruch, zaś uczniowie powtarzają go i wypowiadają odpowiednie czasowniki.

Część właściwa

- Nauczyciel wyświetla samodzielnie przygotowaną grafikę z napisem: ¿*Dónde cenamos hoy? En el restaurante*. Uczniowie czytają napis i powtarzają go (metoda audiolingwalna).
- Uczniowie pracują w parach. Każda z nich dostaje kartę pracy i menu. Na karcie znajdują się pytania, których najczęściej używa się w restauracji. Należy do nich dopasować odpowiedzi, uzupełniając je o nazwy z menu, np. *De primero queremos el gazpacho*.
- Uczniowie czytają wybrane odpowiedzi. Nauczyciel wyświetla grafikę (uzupełnienie tłumaczenia nazwy dań). To dania charakterystyczne dla kuchni różnych krajów hiszpańskojęzycznych. Uczniowie poznają informacje nie tylko o diecie śródziemnomorskiej w Hiszpanii, ale i o potrawach z innych krajów hiszpańskojęzycznych. Nauczyciel informuje, że dania te będą tematem pracy domowej.
- Nauczyciel rozdaje uczniom tekst do uzupełnienia luk, to dialog w restauracji. Następnie odtwarza materiał audio, uczniowie pracują samodzielnie, uzupełniają luki i tłumaczą tekst (metoda gramatyczno-tłumaczeniowa).
- Uczniowie odczytują tylko uzupełnione fragmenty i te, które wymagają tłumaczenia. Nauczyciel w tłumaczeniu wykorzystuje mowę ciała i grafikę z zasobów sieci.
- Uczniowie pracują w grupie z tekstem dialogu, który usłyszeli przed chwilą. Przygotowują dramę. Ustalają podział ról w scenie. Jest ona zabawna, gdyż klient zgubił portfel i proponuje, że w zamian za jedzenie pozmywa.
- Uczniowie przedstawiają swoje scenki.

Część podsumowująca

- Nauczyciel komentuje odegrane scenki. Zwraca uwagę na wykorzystane czasowniki: *recomendar, traer, desear*. Ocenia aktywność uczniów.
- Nauczyciel zapowiada zadanie domowe. Polega na przygotowaniu plakatu o daniu z kuchni krajów hiszpańskojęzycznych. Każdy uczeń losuje spośród rozłożonych kartek nazwę potrawy, którą ma omówić.

Alternatywne sposoby przeprowadzenia lekcji

- W części wstępnej metodę reagowania całym ciałem można zastąpić krótkim filmem z nazwami czynności i ruchami im towarzyszącymi. Film może pochodzić z zasobów internetu lub być nagrany przez nauczyciela. Uczniowie, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa, mogą powtarzać ruchy i słowa przed komputerem.
- Praca w grupach lub w parach może być realizowana w pokojach lub na odrębnych kanałach głosowych.
- Grafikę można zamieścić na czacie lub udostępnić ekran.
- Praca z tekstem do uzupełnienia luk może być zastąpiona przez pracę w pliku udostępnionym dla wszystkich. Uczniowie kolejno wskazywani przez nauczyciela wpisują słowa, korzystając z przygotowanych przez siebie notatek.
- Metodę dramy można zastąpić ułożeniem dialogu.
- Zadanie domowe, które polega na przygotowaniu plakatu, można później zaprezentować przez kamerę, wysyłając zdjęcie na czacie lub załączając plik w przypadku wersji komputerowej.

Komentarz metodyczny oraz realizacja kompetencji kluczowych /treści ponadprzedmiotowych oraz umiejętności uniwersalnych

- Metoda reagowania ciałem może być zastosowana także przy innych tematach, np. części ciała czy dyscypliny sportowe. Można ją dowolnie modyfikować, prosząc uczniów, by do niektórych czynności zaproponowali wykonywany ruch. W przypadku wymieniania kolejno wykonywanych czynności w ciągu dnia, trzeba pamiętać o tym, by tych czynności nie było więcej niż dziesięć. W tym ćwiczeniu należy dążyć do zapamiętania przez uczniów układu czasowników i powtarzania ich jak wiersza lub tekstu piosenki. Jeśli w klasie są osoby uzdolnione muzycznie, można poprosić o wybijanie rytmu do wypowiedzianych czasowników.
- Przygotowując uczniów do zaproponowanego ćwiczenia dramy, należy zwrócić uwagę, by w grupach znalazły się osoby otwarte, gotowe do ekspresji siebie, ale i introwertycy. Grupy muszą być zróżnicowane, by uczniowie wzajemnie się wspierali i mobilizowali.
- W podobny sposób można przeprowadzić lekcję związaną z zakupami lub dialogiem u lekarza.

Modyfikacje do potrzeb uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE)

- Należy pamiętać o jasnym formułowaniu poleceń dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
- Uczniowie ze SPE powinni współpracować z koleżankami i kolegami, którzy są im życzliwi.
- Uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi powinni mieć możliwość dostosowania tempa wypowiedzianych czasowników do swoich możliwości.

Osoby z zaburzeniami słuchu należy poprosić o zbliżenie się do nauczyciela, by jak najlepiej słyszały wypowiedziane słowa lub mogły czytać mowę z ruchu warg.

Agata Rodak – absolwentka filologii języka hiszpańskiego, politologii i socjologii. Cześć studiów zrealizowała na Uniwersytecie w Grenadzie. Pracuje jako lektorka języka hiszpańskiego w Centrum Językowym Politechniki Łódzkiej. Pełni tam także funkcję koordynatora do spraw studentów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Jest autorką artykułów z metodyki nauczania języków obcych w zakresie pracy ze studentami ze SPE. Doświadczenie zawodowe zdobywała też jako nauczycielka w liceach ogólnokształcących, tłumaczka i egzaminatorka DELE w Instytucie Cervantesa. Jest współautorką *Współczesnego słownika hiszpańsko-polskiego i polsko-hiszpańskiego* oraz *Praktycznego słownika hiszpańsko-polskiego i polsko-hiszpańskiego* z serii PONS.